

Full diocesà

11 de març del 2018

p5 –Primer aniversari del Centre d'Orientació Familiar

p6 i p7 –Nota episcopal sobre la situació política i social a Catalunya

APÒSTOLS PER ALS JOVES

#APÓSTOLESJÓVENES

18 de març – Dia del Seminari

Les Esglésies diocesanes de Catalunya celebren diumenge vinent, 18 de març, el Dia del Seminari amb el lema «Apòstols per als joves».

Aquesta jornada posa en relleu la importància dels seminaris, institucions on es formen els futurs preveres de les nostres diòcesis.

Jesús diu: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que enviï segadors als seus sembrats» (Mt 9, 37b-38), i així recordem la necessitat de pregar per les vocacions al sacerdoci.

No ens ha de sorprendre que on es prega amb fervor hi hagi vocacions. Fem-ho amb intensitat en aquesta diada.

«Els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum»

Diumenge IV de Quaresma / Cicle B

Lectura del segon llibre de les Cròniques

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reinci- dien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, cala- ren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruï dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui.» (36,14-16.19-23)

Salm responsorial

Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.
(Salm 136)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva

gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia. No ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n; som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist per dedicar-nos a unes bones obres que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.
(2,4-10)

Evangelí segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»
(3,14-21)

«Ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist»

Busquem Jesús amb sinceritat d'esperit

Jean Hakolimana, prev.

L'Evangelí de Joan planteja dues maneres d'aproximar-se a Jesús. La primera persegueix una finalitat insidiosa, no tant amb ganes d'aprofundir en el seu misteri com d'ajustar-lo als nostres criteris. Aquest és el cas dels caps jueus. L'altre camí és el que fan aquells que busquen Jesús, amb la ment oberta, a vegades des de la foscor i del desconeixement total. És el cas de Nicodem, que ve a veure Jesús «de nit», i de molts altres. Són gent que se situen en una posició d'obertura a Jesús, creients o futurs creients o, més ben dit, creients potencials. No busquen controvèrsies com en el primer cas, sinó diàleg i instrucció. Vénen motivats per un gran interès d'aprofundir en el misteri de la seva persona, la seva identitat. La seva sinceritat de cor sobrepassa la foscor que els acompanya. Això és el que Joan anomena «buscar la plena llum».

Així, grans avenços en el coneixement del misteri de Jesús es donen arran d'intervencions d'aquesta mena. Dels passos de Nicodem hem heretat aquesta joia: «Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell.» En el nostre camí, ens veiem limitats per totes bandes: dubtes, inseguretat, pecat. Ens agradaria una gran clarividència per a seguir Jesús amb fortalesa. Fins i tot arribem a donar per impossible el seguiment de Jesús en raó de les nostres flaqueses. Tanmateix, el que importa a Jesús és la sinceritat dels nostres passos. Sobre la nostra sorra construeix fortaleses indestructibles, «perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres».

La imatge

La nit, un temps poc propici a prendre decisions; més aviat per a l'associació de malfactors o per a l'aparició de fantasmes i monstres.

Nicodem cerca una trobada discreta amb Jesús a la nit. Hi aprèn que Déu estima el món fins a donar-li el Fill, que serà enlairat; aprèn que viure en la llum i la veritat serà salvació. Trobada cap a la llum: acudirà amb perfums a l'hora de la sepultura.

Jesús i Nicodem (1655). Anònim

Lit. hores: Setmana IV

12 dilluns

— Sant Teòfan, monjo (*817)
Isaïes 65,17-21 / Salm 29 /
Joan 4,43-54

13 dimarts

— Sant Roderic, màrtir (*857)
— Sant Ramir, monjo (*554)
Ezequiel 47,1-9.12 / Salm 45 /
Joan 5,1-3.5-16

14 dimecres

— Santa Matilde, religiosa (*968)
Isaïes 49,8-15 / Salm 144 /
Joan 5,17-30

15 dijous

— Santa Madrona, màrtir (s.X)
Èxode 32,7-14 / Salm 105 /
Joan 5,31-47

16 divendres

— Sant Heribert, bisbe (970-1021)
— Santa Eusèbia, religiosa (*680)
Saviesa 2,1a.12-22 / Salm 33 /
Joan 7,1-2.10.14.25-30

17 dissabte

— Sant Patrici bisbe (372-460)
Jeremies 11,18-20 / Salm 7 /
Joan 7,40-53

18 diumenge V de Quaresma / Cicle B

— Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i doctor de l'Església (315-386)
— Sant Salvador d'Horta, religiós (1520-1567)
Jeremies 31,31-34 / Salm 50 /
Hebreus 5,7-9 / Joan 12,20-33

Recorrent milers de quilòmetres a peu recollint donatius per a Càritas

Càritas Diocesana

Salvador Serra ressegueix a peu l'Estat espanyol en una iniciativa solidària en favor de Càritas Anoia-Segarra. Serra, membre de la junta directiva de l'entitat i un apassionat del camí de Sant Jaume, ha previst caminar uns 4.400 quilòmetres. Va iniciar aquest repte l'1 d'octubre i, després d'un parèntesi per a celebrar Nadal amb la família, el 10 de gener ha continuat amb un recorregut que, si es compleixen les previsions, acabarà a finals de març.

Serra, que és el responsable del programa de Càritas «Empreses amb cor» a l'Anoia i la Segarra, llueix una samarreta

amb el logotip de la institució i la frase «Ajuda'm a ajudar». «Vaig decidir unir allò que em mou: caminar, el camí de Sant Jaume que he fet des de diversos punts i explicar Càritas, tot demanant de col·laborar-hi», explica aquest pensionista voluntari de Càritas.

L'igualadí entrega, a qui es creua amb ell durant el recorregut, targetes amb un número de compte on se centralitzen les aportacions. En el compte de CaixaBank ES47 2100 0001 0702 0022 1597 es pot fer un donatiu a partir de 5 euros fent constar com a concepte «Camí solidari».

Cursets de preparació al matrimoni a la diòcesi

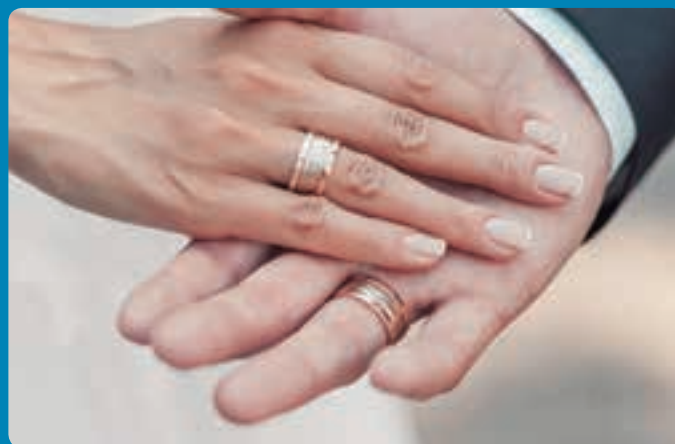
Igualada: Parròquia de la Sagrada Família, el 17 de març a les 16:30h i el 16 de juny a les 16:30h.

Manresa: Casal de l'Església, 10 de març, 12 de maig i 16 de juny de 10 a 14h.

Ripoll: Rectoria, 4, 5, 6 d'abril a les 21h.

Vic: Centre d'Orientació Familiar, 10 de març de 10 a 13h i de 15 a 17h; 9, 10, 11 de maig a les 21h; 9 de juny de 10 a 13h i de 15 a 17h; i 6 d'octubre de 10 a 13h i de 15 a 17h.

Més informació al telèfon 659 248 064.

Primer aniversari del Centre d'Orientació Familiar

Delegació de Família i Vida

Aquest mes de març es compleix un any del Centre d'Orientació Familiar (COF) del bisbat de Vic, que va inaugurar el nostre bisbe, Mons. Romà Casanova.

Com molts ja sabeu, la finalitat del COF és ajudar les famílies i totes les persones davant qualsevol problema o dificultat que se'ls presenti, com problemes amb la parella, separacions, conflictes de relació amb els fills, en especial durant l'adolescència, noies embarassades en risc d'avortament o que estan soles, etc.

Per a poder ajudar a afrontar aquestes necessitats, el COF disposa d'un bon nombre de professionals (sacerdots, metges, psicòlegs, educadors socials, mestres) que de manera altruista poden ajudar i orientar.

Durant aquest any el COF ha atès dis-

set casos de situacions diverses (separacions matrimonials, conflictes de parella, planificació familiar natural i un cas de suport en l'embaràs).

El COF, en coordinació amb la pastoral del bisbat, vol també ajudar les parròquies a aconseguir els objectius proposats en el «Pla diocesà de pastoral» per tal de fer possible una comunitat diocesana més viva, més cohesionada i engrescada per a fer conèixer Jesús i l'Església als més allunyats.

Trobareu el COF cada dimarts i dijous de 5h a 7h, al seu local del c/ St. Sadurní, 3, Vic, o podreu contactar-hi a través del tel. 659 248 064 o a mitjançant el c/e cofbisbatvic@gmail.com.

El COF es posa al servei de tothom, confiant també amb la col·laboració dels fidels i, sobretot, l'ajuda de la Verge Maria.

Necrològica

Mn. Josep Escós i Sarsanedas

Nasqué a Aiguafreda el 3 d'agost de 1941 i fou ordenat sacerdot el 30 d'agost de 1964. Fou vicari de Sant Pere de Santpedor (1964). De 1966 a 1971 va ser missioner a l'Argentina. Fou professor de religió de l'institut de Vic (1971); vicari de la Sagrada Família de Manresa (1974); capellà del barri Mion de Manresa (1977); rector de Sant Maure de Montbui (i professor de l'Institut Pere Vives d'Igualada), de 1984 a 1998, any en què va ser nomenat rector de Santa Maria de Navarcles. Impulsà la pastoral penitenciària a la presó dels Lledoners, com també els grups bíblics.

Membre del Pradó, estigué implicat en moviments d'AC a nivell català. També fou membre del Consell Presbiteral, del Consell Diocesà de Pastoral, consiliari de la Delegació de Pastoral Obrera i del Consell de la Federació de Moviments Diocesans i director de l'ISCRVic. Morí el propassat dia 21 a l'edat de setanta-sis anys. Al cel sia.

18.03.2018 (10-13H)

Portes Obertes al
Seminari Vic

Adrecem una crida a tothom per refer la confiança mútua dins la nostra societat

Nota episcopal sobre la situació política i social a Catalunya

Els dies 15 i 16 de febrer del 2018 es va celebrar la reunió núm. 225 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) a la Casa d'Espiritualitat «Maria Immaculada» de Tiana. La reunió fou presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona.

L'episcopat va reflexionar sobre el moment polític i social que es viu a Catalunya i féu pública la següent nota:

«En aquest temps de Quaresma, quan som convidats a la conversió personal i comunitària, no podem obviar els esdeveniments polítics i socials que s'han produït els darrers mesos a Catalunya.

»Des d'aquesta perspectiva, els bisbes de les diòcesis catalanes adrecem una crida a tothom a fer un esforç per refer la confiança mútua dins una societat com la nostra, en la qual es dona una gran pluralitat cultural, política i també religiosa. La cohesió social, la concòrdia, el fet de sentir-nos propers els uns als altres i el respecte als drets de totes les persones que viuen a Catalunya han de ser alguns dels nostres objectius prioritaris en aquest moment.

»No podem ignorar ni menystenir que en relació a Catalu-

nya existeix un problema polític de primer ordre que obliga a cercar una solució justa a la situació creada que sigui mínimament acceptable per a tots, amb un gran esforç de diàleg des de la veritat, amb generositat i recerca del bé comú de tothom. Per això, tal com hem demanat repetidament, amb paraules del papa Francesc amb les quals ens sentim compromesos, diem als catòlics i a tots els qui ens vulguin

Cal que es formi un nou govern que actüi amb sentit de responsabilitat envers tots els col·lectius del país.

escoltar que "és hora de saber com dissenyar, en una cultura que privilegia el diàleg com a forma de trobament, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, memoriosa i sense exclusions" (*Evangelii gaudium*, 239).

»El passat 21 de desembre es van realitzar eleccions al Parlament amb una gran participació dels electors. És necessari que, amb voluntat de servei, els parlamentaris escollits impulsin els mecanismes democràtics per a la formació d'un nou govern de la Generalitat que actuï amb sentit de responsabilitat envers tots els col·lectius del país, i especialment els més necessitats de superar les conseqüències de la crisi institucional, econòmica i social que vivim.

»Volem fer esment d'una qüestió concreta que ens preocupa. Pel que fa a la presó preventiva d'alguns antics membres del govern i d'alguns dirigents d'organitzacions socials, sense entrar en debats jurídics, de-

manem una reflexió serena sobre aquest fet, amb vista a propiciar el clima de diàleg que tant necessitem i en la qual no es deixin de considerar les circumstàncies personals dels afectats.

»Com a ciutadans d'aquest país i pastors de l'Església que fa camí a Catalunya, novament reafirmem que, encara que no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta als nous escenaris que en els darrers temps s'han plantejat, defensem la legitimitat moral de les diverses opcions sobre l'estructura política de Catalunya que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i siguin defensades de forma pacífica i democràtica.

»Finalment, demanem als catòlics que, descobrint el pas de Déu per la vida en aquests moments de complexitat, siguem instruments de pau i reconciliació enmig de la societat catalana, i no deixem de pregar el bon Déu per la pau i la justícia a Catalunya.»

El llibre

La meva Bíblia. La història més gran en petit

Una Bíblia per a nens

Editorial San Pablo. 288 pàgines.

Preu: 3,75 euros.

Les il·lustracions són de Jesús López Pastor.

En aquesta petita Bíblia els més petits de casa hi trobaran la Història més gran i meravellosa que s'ha explicat mai.

Una selecció de belles històries bíbliques: la creació del món, Adam i Eva, Noè i el diluvi, la torre de Babel, Moisès i les plagues d'Egipte, la relació de Déu amb el poble jueu, la vida de Jesús i els seus deixebles, el naixement de l'Església...

Històries narrades amb un llenguatge adaptat i amb il·lustracions simpàtiques i acolorides, amb les quals els infants podran aprendre un munt de coses noves i descobrir, per damunt de tot, Jesús i la seva impressionant història d'amor.

Misèries meves, misericòrdia divina (sant Agustí)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Reconèixer amb l'amarga medecina de la veritat, com ens diu Francesc, papa, en el missatge per a la Quaresma, els nostres pecats, és el primer pas per a la llibertat. El cristià sap que la seva llibertat és la més exigent de les vocacions, perquè és una crida a l'amor i, de fet, no hi ha res més exigent que l'amor. La conversió pròpia del qui es deixa portar per l'Esperit és a l'amor. No pot ser res més. Un cristià no es pot acostumar amb una observança buida d'amor. Sense amor no hi ha res! Recordem les paraules de Jesús i que ressonen en aquesta Quaresma: *L'amor de molts es refredarà* (Mt 24,12), que són una crida punyent a revifar l'amor. No deixem que l'amor s'apagui en els nostres cors i en el nostre món!

L'amor és més fort que la mort. La misericòrdia és més forta que el nostre pecat. L'amor misericordiós de Déu arrenca el nostre cor del poder del pecat i de la mort. La misericòrdia ens salva de la fredor del desamor i de l'odi, i encén en nosaltres l'Amor amb majúscula. Aquell Amor que té la seva font en Déu mateix i que ell vessa en els nostres cors, a fi que siguem fills seus, donant-nos la capacitat d'estimar, amb l'amor de Déu, a Déu mateix i, així, estimar tots homes en Déu i Déu en ells.

No hi pot haver autèntica Quaresma sense la recepció fructuosa del sagrament de la reconciliació. La consciència clara de les nostres misèries, solament prové de Déu si ens porta a obrir el cor a la misericòrdia divina. Per això, la medecina amarga de la veritat, fruit de l'examen de consciència, amb el dolor dels pecats i el propòsit de l'esmena, ha d'abocar en la confessió sacramental, que es converteix en el dolç remei de la misericòrdia. Misèries nostres que es troben amb la misericòrdia divina. Els sacraments són trobament amb Crist. El qui amb fe s'apropa al ministre de la reconciliació i

confessa humilment els seus pecats, expressant penediment, es troba amb Jesús, el nostre Metge i la nostra Medecina. El malalt que no reconeix la seva malaltia no podrà pas ser curat mai pel metge. Recordem el que ens diu Jesús: *Al metge no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts... No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors* (Mt 9,12.13). Aquest és el camí de l'amor que es revifa, que recupera la seva calidesa, perquè s'ha trobat amb el foc que crema sense consumir, com Moisès a l'Horeb (cf. Ex 3,2).

